

Evangelí del dissabte de la XXII setmana de durant l'any: el Fill de l'Home és senyor del dissabte

Evangelí i comentari del dissabte de la XXII setmana de durant l'any. “El Fill de l'Home és senyor de dissabte”. Per als cristians, el descans, especialment el diumenge, és una invitació a considerar que tot allò que existeix és un do de Déu per a nosaltres.

Evangelí (Lc 6, 1-5)

Un dissabte, Jesús travessava uns sembrats, i els seus deixebles anaven arrencant espigues, en treien el gra amb les mans i se'l menjaven.

Llavors, alguns dels fariseus van dir:

—Per què feu això que no és permès en dissabte?

Jesús els respongué:

—¿No heu llegit què va fer David quan van tenir gana ell i els qui anaven amb ell? Va entrar al temple de Déu, va menjar els pans d'ofrena, que únicament tenen permès de menjar els sacerdots, i en donà també als qui l'acompanyaven.

I els deia:

—El Fill de l'home és senyor del dissabte.

.....

Comentari

Aquest evangeli ens recorda una controvèrsia d'alguns fariseus amb Jesús. Aquestes controvèrsies giraven al voltant d'elements fonamentals de la religiositat jueva i Jesús tenia molt d'interès que els seus interlocutors purifiquessin la seva manera d'entendre-les. Quan Déu va demanar al poble d'Israel viure el dissabte amb especial solemnitat, no li va imposar pas una càrrega, sinó que li va fer un do, perquè la llei de Déu no és imposició sinó una gràcia, una ajuda singular donada al qui s'estima d'una manera especial. El do, però, és inferior al donador. Si no cuidem els dons i aprofundim en el sentit que tenen, som capaços d'empetitir-los fent-los superiors al donador.

Per als cristians, el precepte dominical és un do. La idea de dedicar aquest dia d'una manera

particular a la centralitat a l'Eucaristia i a donar gràcies a Déu a través del descans i el caràcter festiu no és imposar sinó animar a considerar que tot el que existeix és regal de Déu per a nosaltres, perquè ho cuidem, cosa que només podrem fer si ho mirem amb agraïment. Alhora, quan aquest món passi, qui quedarà és el Senyor, el nostre veritable descans; no el diumenge, ja que el diumenge està al servei del Senyor. Aquest n'és el sentit.

Déu anima els fariseus que no s'amaguin en preceptes (per molt importants que siguin) per no viure allò fonamental, el que resumeix tota la Llei: estimar Déu amb tot el cor i estimar el proïsme com un mateix. Si un estima Déu amb tot el cor, viurà amb alegria el precepte del dissabte o del diumenge, i en comprendrà el sentit. Jesús també s'adreça a nosaltres a través d'aquestes controvèrsies i ens demana que

estimem sincerament el que vivim.
Que no siguem pas complidors
externs. I estimar sincerament no és
senzill, perquè estimar així vol dir
implicar tota la nostra persona en
l'objecte del nostre amor, és a dir,
posar-nos al seu servei: “El Fill de
l’home, que no ha vingut a ser servit,
sinó a servir i a donar la seva vida en
rescat per tothom”. (*Mt 20, 28*).

Juan Luis Caballero // Photo:
Jesse Gardner - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dissabte-de-la-xxii-setmana-de-
durant-lany-el-fill-de-lhome-es-senyor-
del-dissabte/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dissabte-de-la-xxii-setmana-de-durant-lany-el-fill-de-lhome-es-senyor-del-dissabte/) (07/08/2025)